

[Anne Grete Holmsgård]

risikerer at få et lille snitsår, eller om man risikerer, at et helt områdes indbyggere udsættes for en katastrofe med dødelig udgang. Der er forskel. Selvfølgelig er der forskel.

Vi har i øvrigt også altid kæmpet for, at der skulle være sikre forhold også på de virksomheder, hvor risikoen måske ikke var, at man døde af arbejdet, men at man fik andre skader.

Det er vanskeligt at forstå det anderledes, end at Venstre simpelt hen overhovedet ikke ønsker at snakke om det, der hedder risiko, fordi alt jo er forbundet med risiko. Vi skal bare ikke gøre noget ved det, fordi nu skal vi ikke være så forfærdelig pylrede.

Til sidst bliver jeg lige nødt til at gå imod det sludder, hr. Svend Åge Petersen sagde om, at øgede miljøkrav afskaffer arbejdspladser. Det er en umådelig tåbelig udtalelse, generelt set. Det er klart, at den kan betyde afskaffelse af arbejdspladser, når vi går ind og lukker en given produktion, men totalt set peger alle de undersøgelser, der har været lavet, på, at der skabes flere arbejdspladser gennem skrappe miljøkrav, end der nedlægges. Jeg vil gerne henvise til Handelshøjskolens nyeste undersøgelse af fænomenet, og hr. Svend Åge Petersen må meget gerne låne den af mig, hvis han ikke har set den endnu.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Svend Åge Petersen har ordet for en kort bemærkning, den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Fru Anne Grete Holmsgård sagde i sit forrige indlæg, at man var lidt skuffet over, at medarbejderne på denne virksomhed, som den socialistiske fløj her i Folketinget gerne vil nedlægge, ikke havde forståelse for, at de nu skulle nedlægges. Det er jo en pragtfuld påstand. Hvilken medarbejder uanset firmaets art eller produktion ville have forståelse for at blive nedlagt, når man tilmed kører en produktion, der er lovlig ifølge de love, vi kender i dag? Hvilke medarbejdere ville med begejstring komme herind og sige tak, fordi man nedlægger deres arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Maisted (V):

Argumentationen fra SFs side er efterhånden temmelig tynd. Det, sagen drejer sig om, er, at man ved hjælp af undersøgelser og risikoanalyser har konstateret, at her har vi en af verdens mest sikre virksomheder. Så tager man politiske beslutninger på venstrefløjen i Folketinget og siger, at virksomheden skal nedlægges 1. november 1990.

Der er tusindvis af andre danske virksomheder, som overhovedet ikke har været igennem den analyse, og nu står vi altså her i Folketinget og træffer politiske beslutninger om at nedlægge danske arbejdspladser og danske virksomheder.

Det betyder, at i morgen finder man en plastvirksomhed, og så laver man en risikoanalyse på den under brand. Det vil sige, at den selvfølgelig er skadelig for omgivelserne og for sine medarbejdere, og så skal den lukke, hvis hr. Løvig Simonsen ikke kan lide den. Og i næste uge vil en anden kemisk virksomhed skulle lukkes efter præcis de samme systemer.

Det er dér, problemet ligger. Det ligger i, at vi her i Folketinget nu konstaterer, at der tages politiske beslutninger om, hvilke virksomheder der skal have lov at producere her i landet. Så kan man jo ikke fortenke danske erhvervsvirksomheder og deres medarbejdere i, at de siger til sig selv: kan det overhovedet betale sig at gøre en indsats i dette land, for risikerer vi ikke, at en forvildet socialdemokrat i næste uge pludselig kommer ind på arbejdspladsen og kræver en risikoanalyse på den og lukker virksomheden og sender medarbejderne ud i arbejdsløshed? Det er konsekvensen af politiske beslutninger.

Så vil jeg godt lige sige til hr. Løvig Simonsen, der omtalte kviksølvudledning på 14½ kg om året, at vi ved fra udvalget, at tandlægerne overhovedet ikke har check på mellem 3.000 og 4.000 kg kviksølv om året. Den er fuldstændig ravende gal med ræsonnementerne. Der er kun tale om politiske beslutninger, der er vendt imod dansk erhvervsliv og dansk produktion.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Maisted vil jeg gerne sige, da Det Radikale Venstre jo er part i flertallet, at det,